

„Ser man det! Det er et forberedt Angreb! En formelig Krigserklæring! De vil rejse en aabenlys Kamp i min Menighed!“

„Nej, slet ikke. Jeg for min Del ønsker intet hellere end at faa Lov til i Fred at gøre, hvad godt jeg kan, for min egen og andres Udvikling.“

„Men jeg ikke. Saa let leger vi ikke her! Paa en saa lumpen Maade lader jeg mig ikke svinebinde — vær vis paa det! En Styrkeprøve skal det gælde, Godtfolk — og I skal ikke være for rolige for Udfaldet! Ja se kun paa mig! Maal Dem kun med mig, min unge Herre! Det kunde dog maaske endnu bringe Dem en Smule til Fornuft. De gamle Træer falder ikke for det første Hug, — men det hænder derimod undertiden de unge; det skal De komme til at sande! Igaar talte De, Hr. Hansted! Nu har jeg Ordet!“

X.

Da Provst Tønnesen et Øjeblik efter med Allarm slog Døren op til Dagligstuen, kom Frøken Ragnhild i det samme ind fra Spisestuen med en